

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Nielsen): Vedrørende den omdelte Betænkning vil jeg henvise ærede Medlemmer til, at der som Bilag 6 er omdelt et særligt Blad, hvorpaa man finder den Friliste, Industriraadet der foreslaaet, en Række Varer, hvis samlede Indførsel i 1931 beløber sig til i alt 180 Mill. Kr. Endvidere maa jeg gøre opmærksom paa, at der i Morges er indløbet en Skrivelse til Udvalget fra Foreningen af jydsk Tørvfabrikanter. Denne Skrivelse har det ikke været muligt at faa trykt til dette Øjeblik, hvorfor jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse den:

„Valutaudvalget,
Christiansborg,
København.

I Tilslutning til tidligere Andragender ansøger vi herved indtrængende om, at Brunkulsbriketter maa blive indbefattet i de Varer, hvis Indførsel maa blive underlagt Regulering. Som særlig Grund herfor skal anføres, at der derved vil kunne skabes Beskæftigelse til mange Mennesker ved Produktion af indenlandsk Brændsel, hvilken Produktion i særlig Grad hæmmes af de tyske Brunkulsbriketter, der til Udførsel fremskaffes særlig billigt ved Statsstøtte. Der er i Aar som Følge af den gunstige Sommer tilvirket særdeles mange Tørv af fortrinlig Kvalitet, og disse kan ikke finde Afsætning inden næste Sæson, hvis der nu lukkes op for Brunkulsbriketter.

Med Højagtelse
Hendriksen.“

Da det ikke har været muligt at faa trykt denne Skrivelse, har jeg nu tilladt mig at læse den op, for at den kan findes i Rigsdagstidenden sammen med det øvrige Stof.

Med Hensyn til den omdelte Betænkning tør jeg vel nok sige, at mange Tusinder, ja, Tyvetusinder af Mennesker i Dag rundt omkring i Landet læser dette med stor Beklagelse, og jeg skal for mit eget personlige Vedkommende gerne indrømme, at det er en af de største Skuffelser, jeg har haft i min 23-aarige politiske Virksomhed her i Rigsdagen, at det ikke har været muligt for de fire Partier at blive enige om det af Regeringen forelagte Forslag, i alle Tilfælde *i alt væsentligt* det af Regeringen forelagte Forslag. Det forekommer mig at røbe en Mangel ved det parlamentariske System, og det forekommer mig ogsaa at være et Bevis for, at den Opposition, vi har, ikke er arbejds-

dygtig, saaledes som den burde være i en Situation, hvor saa at sige alle danske Erhvervs Ve og Vel staar paa Spil.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fortabe mig i Enkeltheder i Forslaget. Jeg vil kun beklage, at Oppositionen saavel som dens Presse stadig væk synes at behandle dette Forslag som et ganske almindeligt Forslag af den Slags, som man kan lave paa 10 Minutter — for at tænke paa en for længst afdød Rigsdagsmand. Et saadant Forslag er det, der foreligger fra Regeringen, jo slet ikke. Der er gaaet Ugers og Maaneders Undersøgelse og Arbejde forud, før det blev forelagt her i Tinget. Udenrigsministeriets og Handelsministeriets Embedsmænd sammen med Ekspertter paa det økonomiske Omraade har undersøgt Forholdene baade paa den ene og den anden Maade, og Regeringen har ikke skrevet Forslaget med en løs Haand; tværtimod, efter lange Drøftelser er Regeringen kommet til det Resultat, at man maatte kræve et Apparat som det, der her er foreslaaet, og ikke noget mindre.

Den højtærede Udenrigsminister har saa klart her i Tinget fremført vore 3 Hovedmotiver til at kræve Regeringens Forslag gennemført. Der er først det økonomiske Spørgsmaal, Pengespørgsmaalet og Landets Mønt: man maa sikre sig mod, at Spekulanter ligesom i 1919—20 kan købe løs fra Udlandet, saa meget det lyster dem, og derved paadrage Landet en Gæld, som vi senere kan komme til at lide under, fordi vi ikke har Valuta til at betale den med. Det forekommer mig, at hidtil har Regeringen paa en Maade, som fortjener Anerkendelse fra alle Sider, sørget for, at vort økonomiske Liv og Pengevæsen er i Orden; man har indtil dette Øjeblik søgt at holde Landets Mønt saa højt, som det paa nogen Maade var muligt at holde den, og Regeringen vil ikke tvinges ud i en Situation, hvor den ikke er i Stand til at følge denne Politik. Den næste store Opgave, som Regeringens Forslag tager Sigte paa, er at sikre, at der altid kan være Valuta til de fornødne Raa- og Hjelpestoffer til Landbruget først og fremmest og til de øvrige produktive Erhverv, Industrien og Haandværket. Det er ogsaa en Opgave, som indtil dette Øjeblik, forekommer det mig, er løst paa en tilfredsstillende Maade, og det vilde være ganske urimeligt, hvis Regeringen lod sig tvinge ud i en Stilling, hvor den var ude af Stand til at opfylde disse Krav. Og det tredje og sidste Moment, som den højtærede Udenrigsminister fremhævede, og som jeg her vil gentage, er Hensynet til